

طوفان کرونا در راه است

نشانه‌های وخیم‌تر شدن شدید پاندمی

موارد جدید ابتلا به کووید-۱۹ در حال افزایش است و خبر از پاییز و زمستانی مرگبار می‌دهد

رابرت زُی بریت | وبسایت Elemental

سرعت افزایش موارد جدید ابتلا به کووید-۱۹، درست در بدترین لحظه، در ایالات متحده، اروپا و جاهای دیگر دارد شدت می‌گیرد؛ این هشدار است به دانشمندان که منتظر زمستانی آکنده از کشت و کشتار کرونایی (فیزیکی، روانی و اقتصادی) باشند — بس متفاوت از آنچه تاکنون دیده‌ایم. موارد روزانه‌ی ابتلا در حال اوج‌گیری است؛ اتفاقی که می‌تواند به اوجی اجتناب‌ناپذیر ختم شود که از تمام اوج‌هایی که در بهار و تابستان دیده‌ایم فراتر خواهد رفت؛ اثرات فصل سرما هم بر شدت [پاندمی] می‌افزاید.

بنا به نامه‌ی سرگشاده‌ی منتشرشده در مجله‌ی *لنست* (۱۴ اکتبر)، که امضای حدود ۸۰ تن از متخصصان برجسته‌ی بیماری‌های عفونی ایالات متحده و سراسر جهان (و سپس صدها تن دیگر) پای آن است ”در بیشتر اروپا، ایالات متحده و بسیاری از کشورهای جهان با افزایش

سریع و شتابان موارد ابتلا به کووید-۱۹ مواجه‌ایم؛ لذا انجام اقدامات قاطعانه و فوری بسیار حیاتی است.“

آنچه متخصصان بیماری‌های عفونی را بیش از هر چیز دیگری مأیوس می‌کند این واقعیت است که می‌شد از همه‌ی این اتفاقات پیشگیری کرد. دکتر میکائیل مینا، استادیار اپیدمی‌شناسی در T.H. Chan School of Public Health هاروارد می‌گوید: ”تا حالا باید ویروس را مهار کرده بودیم. ما به‌طرز فاجعه‌باری زمان و فرصتی را که داشته‌ایم مدام هدر داده‌ایم.“

با توجه به این که ویروس کرونا از طریق هوا منتقل می‌شود، دانشمندان تأکید می‌کنند که اقدامات فردی نظیر ماسک‌زدن و فاصله‌گیری کمک می‌کند تا از بدتر شدن پاندمی جلوگیری کنیم. آن‌ها اما می‌گویند اگر دولت‌ها نتوانند به‌سرعت اقداماتی قدرتمندانه و با بودجه‌ی مناسب برای مهار گسترش ویروس در جامعه انجام دهند، چشم‌انداز اقتصاد و بهداشت بسیار تیره‌وتار خواهد بود.

در اینجا ۱۰ نشانه‌ی را می‌آوریم که حاکی از آن است که داریم به نقطه‌ی غیرقابل‌بازگشت وحشتناکی نزدیک می‌شویم:

۱. مخزن عظیمی از مبتلا [در جامعه] وجود دارد

مینا موقعیت کنونی را به مبارزه برای [فرونشاندن] آتشی که به جان جنگل‌ها می‌افتد تشبیه می‌کند. بهار امسال بسیاری از ایالت‌ها تصمیم به برقراری منع آملو-شد گرفتند، در حالی که شمار آتش‌های زیر خاکستر معدود بود— فقط در نیویورک و چند شهر انگشت‌شمار دیگر. اکنون در حالی که تمام ایالت‌ها در محاصره‌ی شیوع‌های تازه‌اند و موارد جدید تأیید شده از مرز ۵۰ هزار مبتلا در روز گذشته است، با آتش‌های زیر خاکستر فراوانی مواجه‌ایم که در کل جنگل پخش شده‌اند و همه هم آماده‌ی شعله‌ور شدن‌اند.

مینا اخیراً به گروهی از گزارشگران گفت: ”احتمالاً با چنان انفجار گسترده‌ی از موارد ابتلا و شیوع‌ها مواجه می‌شویم که بالقوه می‌توانند آنچه را تاکنون دیده‌ایم در قیاس با خودشان ناچیز جلوه دهند.“ سایر متخصصان هم با این حرف موافق‌اند.

دکتر مارک کمرون، ایمونولوژیست و پژوهشگر پزشکی در School of Medicine در دانشگاه Case Western Reserve اُهایو می گوید اپیدمی شناس‌ها نگران زمانی هستند که به تدریج افزایش موارد جدید ابتلا از خطی به تصاعدی تغییر کند، و شمار مبتلایان به جای هر چند هفته یکبار، هرچند روز یکبار دو برابر شود. این همان چیزی است که در بهار و پاییز رخ داد: رسیدن به نقاط غیرقابل بازگشتی که به گسترش مهارناشده و اوج‌های جدید انجامید.

کمرون به Elemental می‌گوید: ”نگرانی بزرگ من این است که یکبار دیگر در نقطه‌ی غیرقابل بازگشتِ رشدِ تصاعدیِ کووید-۱۹ قرار گرفته باشیم؛ این بار سطح ابتلا بالاتر از اوج ابتلا در ماه آوریل است و این بار با بازگشت قابل‌پیش‌بینی فصل آنفولانزا مقارن می‌شود. وضع هیچ خوب نیست“.

۲. فصل اوج ویروس‌ها (پاییز و زمستان) شروع شده است

می‌شد کاری کرد که افزایش شمار موارد ابتلا در این بدترین زمان ممکن رخ ندهد: در زمان شروع دوباره‌ی مدارس، بازگشایی رستوران‌ها و بارها و هنگام سردتر شدن هوا که مردم را به داخل فضاهای بسته می‌کشاند و بالقوه می‌تواند خودِ ویروس کرونا را مهلک‌تر کند. دانشمندان نمی‌دانند هوای سردتر دقیقاً چه تأثیری بر خودِ ویروس خواهد داشت ولی هیچ‌کس انتظار ندارد باعث فروکش کردن آن شود. *سایتلین ریورز*، اپیدمی‌شناس دانشگاه جان هاپکینز، به نیویورک تایمز گفت: ”به‌نظرم در جای خطرناکی قرار داریم“.

۳. افراد جوان به میزان بی‌سابقه‌ی مبتلا می‌شوند

پاندمی در مراحل اولیه‌ی خانه‌های سالمندان را درنوردید و موجب ابتلای تعداد زیادی (نامتناسبی) از سالخورده‌گان شد.

ولی از اواخر بهار به این سو شمار مبتلایان جوان هم افزایش یافته است، و حالا با ازسرگیری کلاس‌های حضوری، کودکان بیش از قبل مبتلا می‌شوند— واقعاً نمی‌دانیم چه تعداد [از

کودکان مبتلا می‌شوند] چون اغلب فاقد علائم هستند، ولی این را می‌دانیم که آن‌ها می‌توانند بیماری‌شان را انتقال دهند.

به سبب آن که احتمال مرگ ناشی از کووید-۱۹ در بین افراد جوان‌تر کمتر است، میزان 'مرگ‌ومیر به‌ازای ابتلا' کاهش یافته است (بهبود روش‌های درمان هم در کاهش میزان مرگ‌ومیر مؤثر بوده). ولی این موجب می‌شود واقعیتی از دید ما پنهان بماند: مثلاً تنها در آمریکا روزانه بیش از ۷۰۰ نفر از کرونا می‌میرند— وضع ثابتی که چندین هفته است پیوسته برقرار بوده. در این بین، شمار بیماران بستری‌شده افزایش یافته است و در ۱۶ اکتبر میزان مرگ‌ومیر ناشی از کووید-۱۹ در ۲۳ ایالت در حال افزایش بود.

۴. موارد ابتلا خیلی بیشتر از آن چیزی است که می‌دانیم

به گفته‌ی مینا در حالی که آمار و ارقام رسمی از ده‌ها هزار مبتلای جدید می‌گویند، شمار واقعی مبتلایان جدید صدها هزار تن است. بسیاری از مبتلایان از ابتلای خود خبر ندارند و با توجه به فقدان علائم یا داشتن علائم خفیف چه بسا هرگز هم متوجه نشوند. معدودی از این افراد هم می‌توانند موجب 'حوادث سوپراسپریدی' شوند [حوادثی که در آن‌ها سوپراسپریدها یا اَبَرناقلان موجب ابتلای همزمان تعداد بسیاری از افراد در گردهمایی‌ها می‌شوند] معروف شده است— نظیر آنچه [اخیراً] در کاخ سفید رخ داد. اگر مردم از اجتماعات پرهیز نکنند، فاصله‌ی اجتماعی را رعایت نکنند و ماسک نزنند انتظارِ حوادثِ بیشتری از این دست می‌رود.

۵. همه خسته شده‌اند

فرسودگی و خستگی ناشی از کرونا گسترده و فراگیر است و دلایل آن ناراحتی، دلتنگی، اضطراب، انزوا، قراردادن مداوم در معرض پیام‌های هشدارها و پیام‌های متضاد رهبران سیاسی است که در تقابل با توصیه‌های علمی قرار دارد. روان‌شناس‌ها می‌گویند همه در معرض خطر شُل‌کردن [تدابیر حفاظتی مان] هستیم.

دکتر ندا گولد، روان‌شناس بالینی و استادیار روان‌شناسی در جان‌های‌پکینز مدیسین، می‌گوید: ”این وضع به‌لحاظ عاطفی بسیار سخت و طاقت‌فرسا بوده است و این نهایت تلاش و طاقت احساسی و عاطفی مردم است [و بیش از این نمی‌توانند]: مردم حالا احساس می‌کنند به سبب آن که مجبور بوده‌اند مدام کارهای معینی را به روش معینی انجام دهند، از پا درآمده‌اند و فرسوده شده‌اند— در نتیجه بسیاری از آن‌ها را دیگر انجام نمی‌دهند.“

دانشمندان از این بیم دارند که شاید برخی افراد من‌بعد ماسک نزنند یا به وسوسه‌ی [شرکت در] گردهمایی‌های بزرگ یا حتی کوچک تن در دهند. آن‌ها هشدار می‌دهند و ویروس کرونا از هر لغزش ما نهایت استفاده را خواهد بُرد.

۶. تعطیلات بر وخامت کار خواهد افزود

مطمئنناً همه نیاز دارند که دمی از همه‌ی این جدایی‌های اجتماعی [ناشی از کرونا] فارغ شوند. ولی به‌گفته‌ی دانشمندان مسافرت برای شرکت در گردهمایی‌های خانوادگی بزرگ بی‌برو برگرد به بدتر شدن پاندمی می‌انجامد.

حتی ”گردهمایی‌های خانوادگی کوچک“ نیز در افزایش موارد ابتلا نقشی عمده داشته‌اند؛ این مطلب را رابرت ردفیلد، مدیر مرکز آمریکایی مهار و پیشگیری بیماری‌ها، در روز ۱۳ اکتبر در تماس با فرماندارهای ایالتی آمریکا گفت.

دکتر کروتیکا کوپالی، استاد بالینی بیماری‌های عفونی در مدرسه‌ی پزشکی دانشگاه استنفورد، می‌گوید ”باتوجه به خستگی و فرسودگی ناشی از کرونا، این رفتار مردم برایم اصلاً عجیب نیست. این مرا هرچه بیشتر نگران می‌کند چون به فصل تعطیلات نزدیک می‌شویم: عید شکرگزاری، کریسمس، خنوکه و سایر جشن‌های مذهبی [و ملی] باعث گردهمایی‌هایی کوچک بیشتری می‌شوند و کار به افزایش موارد ابتلا می‌انجامد.“

۷. افرادی که احتمالاً بیش از بقیه ویروس را گسترش می‌دهند کمتر از همه می‌توانند در خانه بمانند

افرادی که پاندمی بر آن‌ها بیش از همه تأثیر گذاشته عمدتاً در مشاغل حساس خط مقدم قرار دارند: نظیر کارکنان نظام سلامت، حمل‌ونقل و صنایع خدماتی؛ بسیاری از این افراد از امتیاز دورکاری، برای ایمن ماندن و کمک به جلوگیری از گسترش ویروس، بی‌بهره‌اند.

این یکی از مشکلات در سراسر پاندمی بوده است، البته با بازگشایی مجدد رستوران‌ها و سایر کسب‌وکارها و از سرگیری مدارس، خطر در معرض ویروس قرار گرفتن برای همه افزایش یافته است.

۸. دستکم ماه‌ها تا رسیدن به یک واکسن فراگیر فاصله داریم

حتی اگر همین فردا تأییدیه‌ی تولید یک واکسن ایمن صادر شود (چیزی که هیچ‌کس انتظارش را ندارد)، ماه‌ها طول خواهد کشید که اکثریت مردم به آن دسترسی پیدا کنند. دکتر آنتونی فائوچی، مدیر مؤسسه‌ی ملی آلرژی و بیماری‌های عفونی، می‌گوید [این اتفاق] شاید در ماه آوریل [فروردین ۱۴۰۰] رخ دهد.

ولی باتوجه به سیاسی شدن مسئله‌ی واکسن و سرعت سرسام‌آور ساخت آن، چه بسا عاقبت با چند واکسن مواجه شویم و [در این صورت] مردم نخواهند دانست که کدام‌شان عملکرد بهتری دارد — برخی‌شان ممکن است خوب عمل نکند. انتظار آشفته‌گی زیادی می‌رود چون دانشمندان و سیاستمدارها بر سر این که چه کسانی نخست واکسن را بگیرند با همدیگر اختلاف دارند. در این بین مشکلات دیگری هم وجود دارد، مثلاً طبق آخرین نظرسنجی گالوپ شمار زیادی از آمریکایی‌ها مایل به واکسن‌زدن نیستند (!).

سوی این‌ها، حتی یک واکسن فوق‌العاده موفق هم قادر نخواهد بود که تا پایان سال ۲۰۲۰ کار این پاندمی را تمام کند: ” ما به طرحی ملی برای مهار کردن این ویروس نیازمندیم. چنین چیزی [فعلاً] وجود ندارد.“

۹. در هیچ‌کجا به “ایمنی جمعی” نزدیک نشده‌ایم

از اوائل پاندمی، چند تن از دانشمندان و سیاستمداران پیشنهاد کرده‌اند اجازه دهیم ویروس کرونا بی‌محابا گسترش یابد تا نهایتاً به “ایمنی جمعی” طبیعی برسیم— بدین طریق شمار کافی از مردم مبتلا خواهند شد و احتمالاً همین موجب می‌شود ویروس میزبان‌های جدید چندان‌ی پیدا نکند و از بین برود.

آخرین نسخه‌ی [ایمنی جمعی]، موسوم به Great Barrington Declaration، در داخل کاخ سفید توسط سه دانشمند تبلیغ و حمایت می‌شود؛ این دانشمندان مدعی‌اند ویروس آن‌قدر کشنده نیست. آن‌ها پیشنهاد می‌کنند فقط از آسیب‌پذیرترین افراد حفاظت کنیم و اجازه دهیم ویروس مسیرش را در بین افراد جوان‌تر و باقی مردم طی کند.

متخصصان بیماری‌های عفونی در نامه‌ی سرگشاده‌شان در *لنست استدلال* می‌کنند: “این تصور غلط و خطرناکی است که هیچ‌پشتوانه‌ی علمی ندارد. انتقال مهارنشده در بین افراد جوان‌تر با خطر کشندگی و بیماری‌زایی چشمگیر [ویروس] در بین کل جمعیت همراه است. علاوه بر هزینه‌های انسانی، این بر کل نیروی کار هم تأثیر خواهد گذاشت و توان نظام‌های خدمات درمانی را برای فراهم‌آوردن خدمات ویژه [برای بیماری‌های حاد و فوری] و خدمات معمول پزشکی تحلیل می‌برد.”

به گفته‌ی متخصصان بیماری‌های عفونی حدود ۴۰ تا ۷۰ درصد از جمعیت باید مبتلا شود تا شاهد تأثیر چشمگیر ایمنی جمعی طبیعی باشیم. مثلاً در ایالات متحده، تاکنون کمتر از ۱۰ درصد جمعیت به کووید-۱۹ مبتلا شده‌اند. به گفته‌ی دانشمندان رسیدن به ایمنی جمعی طبیعی تنها در آمریکا به قیمت مرگ ۱ میلیون نفر تمام خواهد شد.

۱۰. اقتصاد بر سلامت اولویت می‌یابد

دانشمندان خوب می‌دانند که محدودیت‌های کرونایی چه هزینه‌های اقتصادی درآوردی دارد. اما آن‌ها استدلال می‌کنند اگر مردم سلامت نباشند خبری هم از اقتصاد سالم نخواهد بود.

مینا می‌گوید: ”ما به طرحی ملی برای مهار کردن این ویروس نیازمندیم. چنین چیزی [فعلاً] وجود ندارد. همین است که به واکنش دولت امید ندارم.“ اگر بیمارستان‌ها پُر شود چه بسا منع تمام‌عیار آملو-شد اجتناب‌ناپذیر شود، هرچند او می‌گوید می‌توانیم به آن نقطه نرسیم: ”ما از ابزارها، امکانات مالی و توانایی مناسبی برخورداریم— اگر همه با هم هماهنگ کار کنیم.“

مینا می‌گوید: تصور کنید ترامپ لحن‌اش را تغییر می‌داد و چنین می‌گفت: ”هموطنان‌ام! امروز روش‌مان را عوض می‌کنیم، برگ دیگری رو می‌کنیم، می‌خواهیم این ویروس را مهار کنیم. آنچه همه‌ی ما باید انجام دهیم این است: همگی ماسک بزنیم و حتی الامکان، آنجا که عقل حکم می‌کند، فاصله‌ی اجتماعی را هرچه بیشتر رعایت کنیم. ماسک بزنید و مسئولانه رفتار کنید.“

به گفته‌ی مینا ”اگر این چند کلمه از جانب رئیس‌جمهور بیان می‌شد، همراه با رعایت آن کارها توسط تمام مردم، می‌توانست تفاوت‌ها را متحد و توانایی‌مان برای مهار این ویروس را افزون کند سپس می‌توانیم با خیال راحت برویم سر وقت بازگشایی اقتصاد.“

ترجمه‌ی از:

<https://elemental.medium.com/10-signs-the-pandemic-is-about-to-get-much-worse-cf261bf3885d>